Quelle: https://manuscripta.at/?ID=967
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

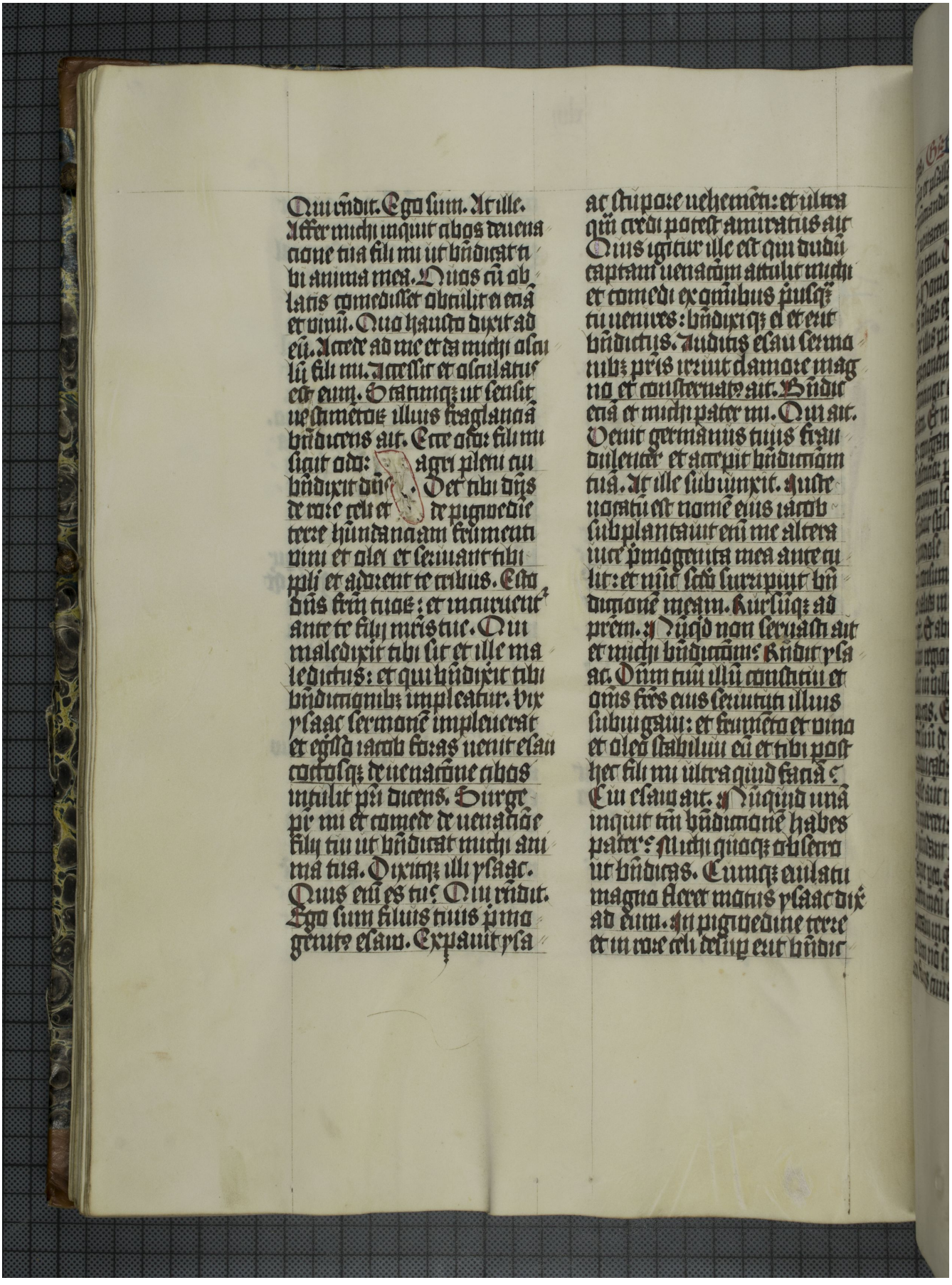

Qui ẽndit. Ego sum. At ille.
Affer michi inquit abos deuena
cione tua fili mi ut bẽdicat a
bi anima mea. Quos cũ ob
latos comedisset obtulit ei uinũ. Quo hausto dixit ad
eũ. Accede ad me et da michi osculũ fili mi. Accessit et osculatus
est eum. Statimq; ut sensit
ue stimentor illius fragrantia
bẽdicens ait. Ecce odor fili mi
sicut odor agri pleni cui
bẽdixit dñs. Det tibi dñs
de rore celi et de pinguedine
terre habundantiam frumenti
uini et olei et seruiant tibi
populi et adorent te tribus. Esto
dñs fratrũ tuor: et incuruent
ante te filii matris tue. Qui
maledixerit tibi sit et ille ma
ledictus: et qui bẽdixerit tibi
bẽdictionibus impleatur. Vt
ysaac sermonẽ implesset
et egressus iacob foras uenit esau
cotinuoq; de uenatione abos
tulit pẽ dicens. Surge
pr mi et comede de uenatione
fily tui ut bẽdicat michi ani
ma tua. Dixitq; illi ysaac.
Quis es tu? Qui ẽndit.
Ego sum filius tuus pmo
genitus esau. Expauit ysa
ac stupore uehemẽti: et ultra
quã credi potest admiratus ait
Quis igitur ille est qui dudũ
captam uenationẽ attulit michi
et comedi ex omnibus priusq;
tu uenires: bẽdixiq; ei et erit
bẽdictus. Audiens esau sermo
nibus pris ierunt clamore magno et consternatus ait. Bẽdic
eni et michi pater mi. Qui ait.
Venit germanus tuus fraudulenter et accepit bẽdictionẽm
tuã. At ille subiunxit. Iuste
nomẽ ei iacob
supplantauit enim me altera
uice pmogenita mea auferens
et nunc secũdo surripuit bẽ
dictionẽ meam. Rursusq; ad
prem. Nũquid non seruasti aut
et michi bẽdictionẽm? Respondit ysa
ac. Dñm tuũ illũ constitui et
omnes fres eius seruituti illius
subiugaui: et frumẽto et uino
et oleo stabiliui eũ et tibi post
hec fili mi ultra quid faciã?
Cui esau ait. Nũquid unã
inquit tm bẽdictionẽ habes
pater? Michi quoq; obsecro
ut bẽdicas. Cumq; eiulatu
magno fleret motus ysaac dixit
ad eum. In pinguedine terre
et in rore celi desup erit bẽdic